

Så længe det er gratis for kommunerne at sende deres borgere på en § 105-institution, lige så længe fristes de til at lade være med at oprette de rigtige tilbud. Derfor er det utrolig vigtigt, at den del kommer med.

Det er utrolig vigtigt for Venstre, at vi nu vedtager en lov, der sikrer de psykisk syge og misbrugerne mod at blive anbragt på herberg og forsorgshjem. Og det kan vi ikke se, når vi læser lovforslaget. Vi kan ikke se, hvordan det skal kunne forhindres på anden måde end ved at ændre finansieringen. Og så skal kommunerne have pengene via blokstilskuddene, og det må også gælde for Københavns Kommune.

Københavns Kommune har halvdelen af landets herbergspladser. Der er 2.000 herbergspladser på landsplan, og dér har Københavns Kommune de 1.000. Det er klart, at det er en stor udgift for Københavns Kommune, men det må man så gå ind og se på og så sige: Hvordan kan vi kompensere Københavns Kommune for den udgift? Og så kan vi håbe på, at disse mange hjemløse, boligløse, der søger ind til København, måske vil få tilbudt det rigtige, det rigtige bo- og behandlingstilbud i deres hjemkommune, så de slet ikke kommer ind til storbyen. Sådan vil det i hvert fald nok gå for nogles vedkommende.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg er enig med fru Tove Fergo i, at det netop er finansieringen, der er værd at tage op til diskussion.

Jeg har ikke nogen endelig løsning på, hvordan det skal være, og jeg synes, det er synd, at man i den her diskussion hele tiden drager Københavns Kommune ind i billedet. Det kan man ikke. Københavns Kommune er et helt selvstændigt problemområde og -kompleks i hele finansieringsmodellen. Jeg tror, vi i virkeligheden skulle lave nogle helt andre regler for Københavns Kommune, nogle selvstændige regler for Københavns Kommune.

Men grunden til, at jeg tog ordet, var egentlig, at socialministeren netop sagde: Hvad er prioriteringen? Skal man lave en indsats, der gør, at folk kommer ud af de her tilbud og kan klare sig selv? Og jeg er enig i, at der er en lang række personer, som man simpelt hen ikke kan hjælpe til en selvstændig tilværelse, men som man kan give en værdig tilværelse ved at give dem en støttende hånd eller et eller andet tilbud i kortere eller længere tid.

For nogles vedkommende er der endda tale om, at de skal have den hjælp resten af livet. Den hjælp er vi også villige til at yde, men spørgsmålet er, om hovedreglen er, at man skal hjælpe dem til en selvstændig tilværelse, mens undtagelsen er dem, der ikke kan hjælpes tilstrækkeligt til en selvstændig tilværelse. Det var dér, jeg følte, at intentionen i forslaget vendte forkert, men jeg kan forstå på ministerens indlæg her, at det har jeg misforstået, og det er jeg glad for, og så fortsætter vi med at have den overordentlig positive indstilling til forslaget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

To ting.

Det ene er noget, jeg godt vil bede socialministeren bekræfte. Jeg får i øjeblikket en del henvendelser fra § 105-institutioner bl.a. i København, hvor der er varslet en stigning i døgnophold fra nu 34 kr. til kommende 60 kr. Jeg synes, det er vigtigt at føje ind, for lyrikken bliver så smuk ellers i behandlingen af det, og det er ikke klogt, det, der sker.

Det, der sker, i det øjeblik man hæver døgnbetalingen fra 34 til 60 kr. – jeg ved godt, det ikke er Folketingets anliggende – er lige præcis den gøgeungeeffekt, at de, der har allermost brug for at komme på de her hjem, ikke kommer der.

Det er såmænd bare det, jeg vil bede ministeren om at bekræfte: det er ikke Socialministeriet, der har pålagt den prisstigning – eller sagt modsat – det er en helt suveræn beslutning truffet af amtskommunerne og kommunerne. Vi skal ikke have skylden for det i forbindelse med det her lovforslag. Det kunne meget let være med til at ødelægge en i øvrigt god lov.

Det andet, jeg ville sige, er til fru Tove Fergo. Jeg sporer hos Venstre megen god vilje. Jeg er spændt på, om den gode vilje også holder, når der skal sættes pris på den, for det, vi taler om, er vel at mærke en indsats, der er dyr.

Det, vi talte om på den konference, der var i Amdrådsforeningen om behandling af narkoområdet, var, at vi i dag når knap halvdelen af narkomanerne i alle de eksisterende behandlingstilbud.

Rigtig mange modtager overhovedet ikke anden form for behandlingstilbud end tilbud om metadon. Vi skal udbygge bo-, fritids- og beskæftigelsestilbud i meget stort omfang.

Jeg vil godt sige til Venstre, så de kan inspireres senere, når Venstre skal inspirere sine fi-